Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Șova Nicolae
Dosarul nr. 2ri-155/25
2-24023277-02-2ri-14042025-4

D E C I Z I E

10 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice
din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de creditorul Cot Anatolii,
împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central din 20 martie 2025, emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate intentată față de SRL „Fauri”,
la contestația depusă de Cot Anatolii împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Fauri”,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

La 27 februarie 2024 reprezentantul creditorului SRL „Poligen-Cons”, Nistor Gheorghe, s-a adresat instanței de judecată cu cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Fauri”, numirea în calitate de administrator provizoriu administratorul autorizat Catan Carolina, deținătorul autorizației nr. 45 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției, aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art.24 din Legea insolvabilității.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 05 martie 2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă înaintată de reprezentantul SRL „Poligen-Cons”, Nistor Gheorghe cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Fauri”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 23 mai 2024, au fost admise cererea introductivă înaintată de creditorul SRL „Poligen-Cons” și cererea de alăturare la cererea introductivă înaintată de ÎCS „Conreir” SRL, cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Fauri”. S-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Fauri”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității SRL

„Fauri”, Catan Carolina, deținătorul autorizației nr. 45 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 10 februarie 2025 a fost confirmată hotărârea adunării creditorilor cu privire la trecerea la procedura de restructurare a debitorului SRL „Fauri”. S-a dispus intentarea procedurii de restructurare față de SRL „Fauri”. S-a autorizat administratorul insolvabilității Catan Carolina de a începe procedura de restructurare față de SRL „Fauri”.

- La 08 iulie 2024 Cot Anatolii a depus cerere de validare a creanței față de patrimoniul debitorului SRL ”Fauri” în sumă de 41.834,18 lei – creanță chirografară de rang II și creanța în mărime de 45.809 lei – creanță chirografară de rang VI, reprezentând penalități legale, cu includerea și validarea acestora în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Fauri”.

În susținerea cererii creditorul a comunicat că a fost angajat la SRL „Fauri” începând cu 01 martie 2017, ca inginer construcții civile, industriale și agricole, cu salariu lunar de 6.300 lei, actele juridice doveditoare fiind ordinul de angajare nr. 1/03-OC și contractul individual de muncă nr. 334, ambele din 01 martie 2017.

Din 2019, angajatorul a întârziat plata salariilor din cauza dificultăților financiare, datoria restantă la 23 mai 2024 fiind de 41.834,18 lei, or conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, în corelație cu art. 43 din Legea insolvabilității, creditorul a subliniat existența penalităților legale, calculate în sumă de 45.809 lei.

De asemenea, reclamantul a menționat că creanța este motivată prin certificatul privind restanța la salariu din 01 iulie 2024, evidenta contabilă și dările de seamă IPC 21, IALS 14 și IALS 18, dar și schema de încadrare a personalului pentru anii 2018-2023.

La caz, administratorul insolvabilității Catan Carolina, a întocmit tabelul definitiv al creanțelor la 16 septembrie 2024, însă a propus spre validare suma de 0,00 lei pentru ambele creanțe.

- În consecință, la 27 septembrie 2024, creditorul Cot Anatolii a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Fauri” cu privire la neadmiterea în tabelul definitiv al creanțelor creditorului: 41.834,18 lei cu titlu de creanță chirografară de rang II și 19.295 lei cu titlu de creanță chirografară de rang VI.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 20 martie 2025, a fost respinsă contestația depusă de Cot Anatolii împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Fauri”.

Solicitarea recurentului

La 03 aprilie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității*) invocând dezacord cu încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 20 martie 2025, creditorul Cot Anatolii, a înaintat cerere de recurs, prin care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat și soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu emiterea unei noi încheieri de admitere a contestației depusă de Cot Anatolii.

În esență, în motivarea cererii de recurs, au fost reiterate argumentele de fapt și normele de drept reflectate în acțiunea înaintată în prima instanță.

Totodată, recurentul a indicat că instanța de fond greșit a concluzionat că Cot Anatolii a înaintat cerere de validare a creanței împotriva patrimoniului debitorului SRL „Fauri", întemeindu-și pretenția doar în baza contractului individual de muncă și a certificatului privind restanța la salariu din 01 iulie 2024, semnat și eliberat de contabilul Bujurean Veaceslav, or din materialele cauzei rezultă că creditorul și-a întemeiat cerința pe o multitudine de înscrisuri pe care le-a prezentat instanței în calitate de probe, ce nu au fost combătute.

Recurentul a remarcat că la examinarea în fond a contestației, administratorul insolvabilității SRL „Fauri", nu a prezentat referință și nu a adus careva probe ce ar combate cerințele creditorului, dar s-a limitat doar la a declara în cadrul ședinței că creanța creditorului Cot Anatolii nu este una certă, lichidă și exigibilă, neaducând nici un argument în acest sens.

În altă ordine de idei, recurentul a subliniat că instanța de fond menționează în încheierea din 20 martie 2025, că administratorul insolvabilității SRL „Fauri" ar fi invocat termenul de prescripție a creanțelor solicitate de contestatar, or, în realitate administratorul nu a ridicat excepția de tardivitate asupra cerințelor creditorului Cot Anatolii.

De altfel, recurentul a menționat că potrivit materialelor cauzei, a prezentat un certificat din 01 iulie 2024 cu privire la restanța la salariu. Acesta a fost semnat de către contabilul SRL „Fauri" - Bujurean Veaceslav. La întocmirea acestuia, contabilul a indicat sumele restanțelor salariale conform datelor evidenței contabile (ținute în format electronic - Programul de contabilitate 1C). Datele evidenței contabile conform programului de evidență au fost prezentate de către contabilul întreprinderii și administratorului insolvabilității SRL „Fauri", Catan Carolina (anexat extras e mail). Anume aceste date ale evidenței contabile au fost folosite de către administratorul insolvabilității SRL „Fauri", Catan Carolina, la întocmirea tabelului definitiv al creanțelor și respectiv la validarea celorlalți creditori.

Însă, nu este clară poziția administratorul insolvabilității în privința creanțelor salariale, or acesta refuză neîntemeiat să folosească (ca și în cazul celorlalți creditori) datele evidenței contabile și acționând cu rea credință, adoptă o atitudine părtinitoare față de creditori, favorizându-i, selectiv, doar pe unii dintre aceștia.

După cum a menționat instanța de fond, conform certificatului de deces nr. 220 din 13 noiembrie 2023, rezultă că administratorul SRL „Fauri” și asociatul unic - Doneț Boris a decedat la 12 noiembrie 2023, iar administratorului insolvabilității SRL „Fauri”, Catan Carolina, în exercitarea atribuțiilor sale, nu a asigurat identificarea unui reprezentant al debitorului.

În aceste circumstanțe este absolut logic că certificatul din 01 iulie 2024 privind restanța la salariu a debitorului SRL „Fauri” față de contestatar a fost semnat de către contabilul întreprinderii Bujurean Veaceslav, care doar a inclus în conținutul acestuia datele din programul contabil 1C al debitorului SRL „Fauri”.

Astfel, consideră că instanța de fond greșit a ajuns la concluzia de a respinge contestația pe motivul existenței litigiului de drept, or, probele și înscrisurile prezentate de către creditorul Cot Anatolii nu au fost combătute, iar administratorul insolvabilității SRL „Fauri”, a manifestat o poziție doar declarativă și nu a argumentat din ce motive nu a inclus creanțele creditorului în tabel.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și a temeiurilor de drept invocate, Colegiul consideră necesar de a respinge recursul declarat, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din lucrările cauzei se constată cu certitudine că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 23 mai 2024, s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Fauri”.

La 08 iulie 2024 Cot Anatolii a depus cerere de validare a creanței față de patrimoniul debitorului SRL ”Fauri” în sumă de 41.834,18 lei – creanță chirografară de rang II și creanța în mărime de 45.809 lei – creanță chirografară de rang VI, reprezentând penalități legale, cu includerea și validarea acestora în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Fauri”.

La caz, administratorul insolvabilității Catan Carolina, a întocmit tabelul definitiv al creanțelor la 16 septembrie 2024, însă a propus spre validare suma de 0,00 lei pentru ambele creanțe.

În consecință, la 27 septembrie 2024, creditorul Cot Anatolii a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Fauri” cu privire la neadmiterea în tabelul definitiv al creanțelor creditorului: 41.834,18 lei cu titlu de creanță chirografară de rang II și 19.295 lei cu titlu de creanță chirografară de rang VI.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 20 martie 2025, a fost respinsă contestația depusă de Cot Anatolii împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Fauri”.

Colegiul apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de insolvabilitate, deoarece potrivit art. 140 alin. (1), (2) din Legea insolvabilității, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.

Conform art. 141 alin. (1)-(3) al aceleași legi, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19. Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1), (2), (4), și (7) al Legii insolvabilității, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. Nu se supun procedurii de verificare creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale. Administratorul insolvabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe. O creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda

corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Dispozițiile art. 143 alin. (4)-(6) al Legii insolvabilității prevăd că, după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvabilitate la ședința de validare a creditorilor. La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate. O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvabilității/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

În corespundere cu art. 144 alin. (1) și (8) al Legii insolvabilității, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvabilității/lichidator în tabelul definitiv.

La caz, Colegiul atestă că atât în prima instanță, cât și în instanța de recurs, Cot Anatolii a înaintat cerere de validare a creanței împotriva patrimoniului debitorului SRL ”Fauri”, întemeindu-și pretenția în baza contractului individual de muncă și a certificatului privind restanța la salariu din 01 iulie 2024 semnat și eliberat de contabilul Bujurean Veaceslav.

Cu toate acestea, examinând circumstanțele cauzei în lumina cadrului legal aplicabil, Completul reține că creanța invocată de creditorul Cot Anatolii față de patrimoniul debitorului SRL „Fauri” are caracter litigios.

Or, creanța invocată față SRL „Fauri” în mărime de 41.834,18 lei, se prezumă a fi formată ca rezultat al neachitării de debitor al salariului calculat, iar 45.809 lei, reprezintă penalități calculate conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii.

Astfel, conform prevederilor art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Conform art. 355 alin. (1) lit. a) și b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: a) în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său; b) în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

De altfel, contestatarul nu a făcut dovada existenței unei creanțe certe, lichide și exigibile, la caz prin prisma unei hotărâri judecătorești, iar prin urmare, se impune aplicarea prevederilor art. 144 alin. (4) din Legea insolvabilității, conform cărora, dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvabilitate admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte.

Mai mult ca atât, rezultând din înscrisurile cauzei, instanța de insolvabilitate menționează că în susținerea creanțelor sale, Cot Anatolii, a prezentat un certificat privind restanța la salariu din 01 iulie 2024, ce nu a fost semnat de administratorul și fondatorul întreprinderii SRL ”Fauri” - Doneț Boris, respectiv conform certificatului de deces nr.220 din 13 noiembrie 2023, rezultă că ultimul a decedat la 12 noiembrie 2023, iar probe cu privire la delegarea împuternicirilor către altă persoană care să reprezinte interesele debitorului și respectiv, să contrasemneze astfel de acte, nu au fost prezentate.

La fel, nici administratorul insolvabilității SRL „Fauri” nu a confirmat faptul că a delegat împuterniciri altei persoane după intentarea procesului de insolvabilitate de a semna și elibera acte ce țin de activitatea întreprinderii.

În altă ordine de idei, Completul de judecată reține că în cadrul instanței de fond, administratorul insolvabilității a invocat termenul de prescripție a creanțelor solicitate de contestatar.

La acest capitol, instanța de insolvabilitate menționează că potrivit prevederilor art. 394 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripția, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

De asemenea, conform art. 395 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Respectiv, instanța de recurs constată cert la caz existența unui litigiu de drept cu privire la creanța lui Cot Anatolii față de SRL ”Fauri”, care înainte de fi

înaintată spre validare, urmează a fi confirmată de instanța de drept comun într-un proces aparte, verificându-se atât aspectul tardivității, cât și cuantumul sumelor solicitate, or odată ce este sesizabil aspectul incert al creanțelor și anume datoria de bază în temeiul căruia a fost calculată penalitatea legală, prin prisma înscrisurilor prezentate de contestatar, acestea nu pot fi validate în procesul de insolvabilitate față de debitor până la constatarea creanței ca fiind certă, lichidă și exigibilă.

Contrar susținerilor recurentului că creanțele sale au fost întemeiate pe o multitudine de înscrisuri pe care le-a prezentat instanței în calitate de probe, Completul menționează că acestea nu fac decât să susțină indirect cererea principală, care este fundamentată pe contractul individual de muncă și certificatul de restanță salarială eliberat de contabilul Bujurean Veaceslav.

Or, înscrisurile suplimentare (e-mailuri, acte interne etc.), în absența confirmării valorii creanței printr-o hotărâre judecătorească, nu pot transforma creanța într-una certă, lichidă și exigibilă, așa cum impune art. 142 din Legea insolvabilității.

Astfel, instanța de fond a constatat întemeiat caracterul litigios al creanței, iar faptul că probele nu au fost combătute nu înlătură obligația creditorului de a demonstra, potrivit legii, claritatea și exigibilitatea creanței, condiții esențiale pentru validare.

Totodată, este de remarcat faptul că toate susținerile recurentei cu privire la cuantumul penalităților și al salariului pretins neachitat, chiar dacă sunt însoțite de probele indicate de aceasta, nu demonstrează caracterul cert și necontestat al creanței. Dimpotrivă, în condițiile în care administratorul debitorului a refuzat validarea creanței, aceste susțineri evidențiază în mod vădit existența unui litigiu de drept, în sensul art. 144 alin. (4) din Legea insolvabilității.

Astfel, dezacordul între părți cu privire la întinderea, natura sau temeinicia creanței, precum și necesitatea evaluării judiciare a înscrisurilor invocate, confirmă faptul că cererea nu poate fi soluționată în procedura specială de validare. Creanța contestată necesită o examinare într-un proces civil de drept comun, în care să se administreze probele în contradictoriu, cu respectarea garanțiilor procesuale.

Complementar, instanța de recurs apreciază ca irelevante argumentele expuse de recurent cu referire la tardivitatea neinvocată de către administratorul insolvabilității, or, neinvocarea prescripției nu transformă creanța într-una validă, atât timp cât aceasta rămâne contestată și neconfirmată, inclusiv printr-o hotărâre definitivă.

În continuare, instanța de recurs reține și incidența prevederilor art. 118 alin. (1) și art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, or circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Așadar, din probatoriul administrat la materialele cauzei raportat la argumentele prezentate de recurent prin recursul declarat, Colegiul reține că, deși recurentul invocă dezacordul cu soluția instanței de fond, creditorul Cot Anatolii nu a anexat nici o probă corespunzătoare și doveditoare a existenței unei creanțe certe, lichide și exigibile.

Din considerentele enunțate supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de creditorul Cot Anatolii.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), 427 lit. a), 428 alin. (1), 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de creditorul Cot Anatolii.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 20 martie 2025, emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate intentată față de SRL „Fauri”, la contestația depusă de Cot Anatolii împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Fauri”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei